

сугубо помощъ да сотворите, кое е по науколюбно отъ Велесъ, и Щипъ, и Тиквешъ, които не имаятъ честъ отъ Бога за помощъ. Сега убо, самъ Богъ, и народатъ безъ учени, и азъ многоразгарены Болгаринъ, вы се молиме да по Божія воля да удовлетворите овии Болгари изгубени, на които сте имъ пратиле някои книжицы, които така не стоятъ безъ учитель. Но азъ сумъ преполнъ радостъ, защо се отварятъ училища, чини ми се да се отвара небото и невеста украсена слезнуе на дуга Ноева. И знайте, защо низъ Албанска Българія ще се труда до Охридъ подъ име Българска Вигиланца училища да отвориме, и колку що зимамъ плата, всичкиа за мои братія Болгари ке я потрошимъ. И до сега сумъ раздалъ 230,, и старии различити, които во Австрийско сумъ ги добивалъ. Зато азъ ще имъ помажемъ на гостиварцыте 500,, гроша, а и вы присудете како богиня Ѳемида, а я сумъ имъ помагалъ и на други многу окрестны паланки и села. Во Галешникъ Дебрски и во Кичова двама учители сумъ потвърдилъ, по име Крстанъ Петревъ и Янко Войновъ. Овии печать (положени сж 6 печата, отъ които единиятъ на гостиварския манастиръ Св. Димитъръ) за вѣрностъ на Гостиварцыте.

Юр. Х. Константиновъ Българскій чиновъ.

1851 г.

№ 145.

Битолско.

Прѣзъ 1851 г. турското правителство се загрижило за подобръние на несносното икономическо положение на своитѣ поданици, които страдаели много отъ покваренитѣ административни чиновници. За тая цѣль въ македонскитѣ и албански области билъ изпратенъ Саами-паша. Въ Солунъ пашата устно и писмено съобщилъ разпоредбитѣ на правителството прѣдъ управницитѣ и прѣдъ свиканитѣ отъ областъта прѣдставители на народа. Разпоредбитѣ за битолскитѣ села били отпечатани въ Солунъ на 2 августъ 1851 г. на езика на мнозинството отъ мѣстното население, което е българско. Текстътъ е на български езикъ съ гръцки букви и носи заглавие „Канонаме за селата битолски, санки законъ за чифлигарите и чифчиите, що сетъ подъ по'ела Битолска“.

Ето за примѣръ § 7 отъ тая законъ, съ български букви и съотвѣтни гръцки, за да се види какъ самата турска власть